

stillinger. Over halvdelen af de adspurgte regional-kontorer har tilkendegivet, at denne anmodning ikke efterleves eller kun efterleves i meget ringe omfang.

Ingen af regionalkontorerne har fundet, at anmodningen efterkommes i alle tilfælde.

På denne baggrund har nogle kontorer ment, at der burde gives et påbud til de offentlige myndigheder om at indberette ledige stillinger.

Udvalget »De Handicappede og Arbejdsmarkedet« har *ikke* ment, at man kunne gå ind for et sådant påbud, selv om udvalget selv konkluderer, at hovedindtrykket af besvarelserne er, at arbejdsministeriets henvendelse om at give arbejdsformidlingen meddelelse om ledige stillinger er blevet glemt.

VS er ikke enig med udvalget i denne afstandtagen. Vi mener med baggrund i de erfaringer, der er gjort i de sidste 10 år, at et påbud er uundgåeligt, hvis den ønskede og tilsigtede effekt af fortrinsadgangen skal opnås. Og vi har ingen tiltro til, at endnu en pæn anmodning vil hjælpe. Vi mener, at hensynet til de handicappede må tælle stærkere end en forfejlet finfølelse over for de offentlige myndigheder og et ubehag over at skulle pålægge dem noget.

Udvalget har i stedet peget på en revision af

bekendtgørelsen af 26. august 1976. Denne revision er foretaget ved bekendtgørelse nr. 613 af 18. december 1985. Og der er da også foretaget skærper i denne bekendtgørelse. Bl.a. har den handicappede ansøger nu ret til en personlig samtale med den ansættende myndighed, medmindre den handicappede er åbenlyst ringere kvalificeret end de øvrige ansøgere. Og det er hensigten, at der fra arbejdsmarkedsmyndighederne skal gøres en stærkere indsats for at informere om fortrinsadgangen for handicappede, herunder for, at offentlige myndigheder m.v. anmelder ledige job til arbejdsformidlingen, således at arbejdsformidlingen får lejlighed til at udvælge interesserede.

Vi har imidlertid som sagt ingen tiltro til, at endnu en pæn henstilling til de offentlige myndigheder om at anmelde job til arbejdsformidlingen vil føre til det ønskede resultat.

Og uden anmeldelse af jobbene står arbejdsformidlingen magtesløs. Formidlingen vil intet grundlag have for sit arbejde, og formidlingen vil ikke kunne presse den pågældende myndighed til at forhandle, før stillingen besættes. Derfor kommer man ikke uden om et påbud.

Vi stiller dette forslag, fordi vi synes, sagen hæster. Og indtil nu er arbejdet med at lette de handicappedes vilkår på arbejdsmarkedet foregået med et tempo, selv en snegl kunne overgå.